

A tenhle znáte?

• Jeden pán musí cestovat v zimě na motorce. Aby mu nebyla za jízdy tak velká zima, obleče si bundu obráceně, zapínáním dozadu. Na náledí dostane smyk a spadne. Za chvíli tudy projíždí policejní hlídka, která zahájí první pomoc a volá sanitku. Když přijede lékař, konstatuje, že zraněný nemá bohužel žádnou naději na záchranu. Policisté se diví: „To je zajímavé, vypadalo to, že se mu vlastně ani tak moc nestalo, ale jen do chvíle, než jsme mu otočili hlavu na správnou stranu.“

• Na mostě přijde policista k muži, který se opírá o zábradlí a zamýšleně kouká na vodu. Jenom mu zaklepe na rameno:

„Doufám, že nechcete skočit?“

„Ale ne,“ říká smutně chlápek, „jenom tu vzpomínám... Víte, na tomhle místě spadla manželka do vody... A já teď vzpomínám na ty krásné chvíle kdy jsme byli ještě spolu.“

„Tak to se moc omlouvám, že vás ruším,“ pravil policista, „a kdy se to stalo?“

„Asi tak před pěti minutami.“

• Zadlužená blondýna dostane nápad, že unese dítě. Jde do parku, chytne kluka a odvede ho do křoví. Tam napíše cedulku: „Unesla jsem vašeho syna. Přineste zítra sto tisíc a nechte je v hnědé obálce pod velkým stromem v parku! Blondýna.“

Cedulku připevní klukovi na bundu a pošle ho domů.

Další ráno najde v parku pod stromem obálku se vzkazem: „Tady jsou peníze, ale nikdy bych nevěřila, že jedna blondýnka udělá druhé něco takového.“

Naše křížovka na závěr...

Tajenka ukrývá dokončení citátu spisovatele Josefa Holečka (1853-1929): „*Jak v politickém, tak i v soukromém životě nejlepšími, nejrozumnějšími a nejšťastnějšími obhájci svých práv jsou ti, ...*“.

Dvacet čtenářů, kteří nám zašlou řešení jako první, získá knihu Václava Budinského *Nejlepší židovské anekdoty*. Uvítáme také vaše dotazy, náměty či připomínky k našemu časopisu.

CITÁT	PŘÍKÝ SVAH	MUSKÉ JMÉNO	IZOLINE TLAKU VZDUCHU	LENGOT (ZAST.)	CHÁT	LEBNÍ ZVÍŘE	JHOVOUT	AKADEMIE VĚD (ZKR.)	AMER. MĚSTO	CITÁT	DLUHÝ ČASOVÝ ÚSEK	LEDOVCOVÉ KOTEL
FRANC. PROZAIK					ŠYČAK, DÉLOVÁ MĚRA JMÉNO SÁMRESE					ZNAČKA SCANDIA		
Konec tajenky										THLE ORVÍROVAT		
PŘEDPLATITE L							HORNINA STOJAN					
NUCENÁ TĚŽKÁ PRÁCE							STISKNUTÍ MALÝ STŮL					
VEPŘ						PIVO LOŽIŠKA UHLÍ						JMÉNO HERCE MUNZARA
AČL. (ZOBACKY, PETE, SCARF, STAR, STOLIA)	KOKOSPANĚL (ORVOK.)	REGISTR. TUNA COCK.) NEORĚŠANÝ POZEMEK			CINOVÁ PÓLIE ÁČKO							
SLONÍ ZUBY				ČÁST KŘÍDLA LETADLA SPZ SEMILY				KÓD LETIŠTĚ TALU TATARSKÁ OSADA				
OBCHOD. AKADEMIE			JMÉNO FENEY PŘEDLOŽKA					DOMÁCKY EDUARD ŘÍMSKÝCH 105				
Začátek tajenky												
ROBIN (ZDROK.)							LVÍČEK (ROČ)					

SPOKOJENÉ teplíce

č. 01 / ročník 1 / 2026 / ZDARMA

Kdo z Tepličanů by neznal Zámecké náměstí. Tudy kráčely dějiny a píší se tu i dnes...

MILÍ SOUSEDĚ,

dostává se vám do rukou první číslo nového periodika, které vzniklo s jediným cílem – být bliže vám i našemu městu. Teplice nejsou jen místem na mapě. Jsou prostorem příběhů, setkávání, proměn i každodenních drobností, které dohromady tvoří atmosféru, již jinde nenajdete.

Chceme vám přinášet aktuální informace, zajímavosti i témata, o nichž se možná tolik nemluví, ale přesto si zaslouží pozornost.

Budeme sledovat dění na radnici i v ulicích, naslouchat místním obyvatelům, podnikatelům, studentům i seniorům. Teplice mají bohatou historii, ale stejně důležitá je jejich současnost a budoucnost. Právě tu chceme společně s vámi spoluutvářet – skrze nápady, které mají smysl, a příběhy, které stojí za to vyprávět.

Děkujeme, že jste u toho s námi hned od začátku.

Za redakci Kača Syrová

Obsah:

- KDY A ČÍM OŽIJE BÝVALÁ MĚSTSKÁ PLOVÁRNA?
- Z GALERIE OSOBNOSTÍ: RUDOLF BING
- CO NÁS TRÁPÍ? LIDÉ BEZ DOMOVA
- A TENHLE ZNÁTE?
- NAŠE KŘÍŽOVKA NA ZÁVĚR...

Teplice na pohlednici z roku 1904

Pište na mailové adresy nase.spokojene.teplice@seznam.cz, spokojene.teplice@seznam.cz, případně na poštovní adresu Spokojené Teplice, P. O. Box 5, 415 01 Teplice. Vydává Spokojené Česko, z. ú., U Slunečnic 741, Hovorčovice, IČ: 240 19 488.

Kdy a čím ožije bývalá městská plovárna

V DOBÁCH SVÉ NEJVĚTŠÍ SLÁVY LÁKALA PLOVÁRNA K NÁVŠTĚVĚ I HOSTY ZE SOUSEDNÍHO NĚMECKA...

Čas letí jako voda. Jaro brzy vystřídá léto a jak to vypadá, Tepličané se ve městě nevykoupu ani letos. Kromě veřejného koupaliště v centru Teplic zmizel Pudlák v Řetenicích i Anger v Trnovanech. Vloni město Teplice odkoupilo od soukromníka zpět za 21 milionů korun areál bývalé plovárny v Zámecké zahradě.

Po převzetí areálu začalo pracovat na jeho zajištění a technickém posouzení. Radní dali prostor i občanům Teplic, aby se mohli zapojit do hledání nové podoby bývalé plovárny. Prvním počinem k tomu byla velkolepá akce z názvem *Plovárna žije!*, která se uskutečnila v Zámecké zahradě 29. srpna 2025. Setkali se zde lidé všech věkových kategorií – od rodin s dětmi přes stu-

denty až po pamětníky - seniory. Mnozí z nich využili příležitost zúčastnit se komentovaných prohlídek areálu nebo sdílet své vzpomínky, nápady a přání. Celkem podle radnice proběhly stovky rozhovorů a diskuzí o tom, co pro Tepličany plovárna znamená a jak by nám mohla znovu sloužit. Ukázalo se, že k tomuto místu mají obyvatelé silný vztah a velmi jim záleží na tom, aby znovu ožilo.

Podněty získané během akce se staly podkladem pro další kroky v přípravě projektu, který je nyní v rukou městského architekta. Chce se nám, podobně jako na fotbale, zvolat: *Tak do toho!* Jinak nám totiž pamětníci-plavci skonají věkem.

Redakce

Z GALERIE OSOBNOSTÍ

RUDOLF BING

Svět opery nemá jen své slavné skladatele, pěvce, dirigenty a režiséry, ale i slavné operní ředitele. Tím jednoznačně nejproslulejším byl Sir Rudolf Bing (1902-1997), rakousko-britský hudební organizátor, který se stal v letech 1950-1972 generálním ředitelem newyorské Metropolitan opery. Právě on stál na začátku světové slávy umělců, kterým dal ve svém divadle příležitost: Marie Callas, Herberta von Karajana, Luciana Pavarottiho nebo Plácida Dominga.

Začátek 30. let ho ovšem zastihl ještě v „učednických“ časech. Podílel se na řízení operních domů v Darmstadtu a Charlottenburgu, odkud se po nástupu nacistů k moci v lednu 1933 přestěhoval zpět do své rodné Vídně. A právě tam ho na jaře téhož roku překvapila nečekaná návštěva...

...Jednoho dne se u nás ve Vídni objevil můj dávný přítel Gerhard Scherler, dramaturg lipské opery, a vytasil se s divadlem, které mě mohlo potřebovat... Scherlera k jeho překvapení vyhledali zástupci německého ministerstva propagandy. Řekli mu, že s nelibostí sledují, že v městě Teplice-Šanov, s obyvateli převážně německé národnosti, hraje městské divadlo pouze příležitostně. Kdyby se Scherler chtěl ujmout úkolu dát do chodu a řídit sedmiměsíční divadelní sezonu, německá vláda by byla ochotna poskytnout mu určitou subvenci. Žádné jiné podmínky si nekladli. Scherler věřil, že dokáže sám

RUDOLF BING S MANŽELKOU NINOOU VE 30. LETECH

připravit činohru, ale potřeboval někoho, kdo by se mu postaral o operu. Jel bych s ním do Teplic prohlédnout si ta divadla a účastnil se jednání s městskou radou, která je vlastní?

Město Teplice leží na severu Čech, dosti daleko od Prahy...

Když jsem pohovořil s pány z radnice a prohlédl si divadla - solidní provinční divadelní budovy z 19. století, poměrně slušně vybavené - řekl jsem Scherlerovi rovnou, že německá subvence nebude stačit k tomu, aby kryla deficit jedné divadelní teplické sezony, ale jestliže chce Scherler mermomocí udělat bankrot, jsem ochoten mu v tom pomáhat...

V červenci byl Scherler formálně jmenován ředitelem Městského divadla v Teplicích a mě pak jmenoval svým společníkem. Na sestavení operního, operetního a činoherního souboru nám zbývalo šest týdnů. Byly to sice Goebbelsovy peníze, ale k ničemu nás nezavazovaly, což jsme okamžitě dokázali tím, že jsme jako hudebního ředitele angažovali dirigenta Hanse Oppenheima, který přišel o zaměstnání v Německu, protože byl Žid. ...

Operní sezona byla zahájena Offenbachovými *Hoffmannovými povídkami*, po nichž následovala premiéra Mozartovy *Figarovy svatby*.

Plánování a angažování umělců se odbyvalo ve Vídni, v září jsme se pak všichni přestěhovali do Teplic.

Zdejší obecnost nejvíc přitahovala opereta, a měla asi opravdu dobrou úroveň, protože náš operetní dirigent byl mladý statný muž jménem Leopold Ludwig. Později se stal hudebním ředitelem v Hamburku a v roce 1970 báječně nastudoval v Metropolitan operě Wagnerova *Parsifala*, další rok pak Weberova *Čarostřelce*.

Jak sezona pokračovala, bylo čím dál zřejmější, že divadlo na svou zoufalou finanční situaci brzy zajde. Město nebylo ochotno nás subvencovat, a vzhledem k vysokému počtu židů a sociálních demokratů, které jsme zaměstnávali, jsme nemohli čekat, že by nám nacisté dodali další finance. V polovině prosince jsme oznámili, že jsme nuceni divadlo zavřít, a na Nový rok 1934 jsme byli se ženou zpátky ve Vídni...

-rer-

Co nás trápí? LIDÉ BEZ DOMOVA

Bezdomovectví v našem lázeňském městě zakotvilo a přináší řadu problémů, které se dotýkají jak samotných lidí bez přístřeší, tak obyvatel a veřejného prostoru. Mezi nejčastěji zmiňované negativní jevy patří narušování veřejného pořádku, zvýšený pocit nebezpečí a zhoršení estetického stavu města.

Viditelným problémem je koncentrace bezdomovců v centru, kde se často zdržují například na náměstích nebo v okolí obchodních ulic. Obyvatelé upozorňují, že někteří z nich zde posedávají či polehávají na chodnících, někdy pod vlivem alkoholu, což působí rušivě a vyvolává pocit nepohody u kolemjdoucích.

Radnice si dala od Agentury pro sociální začleňování vypracovat poměrně obsáhlý a asi nejelevnější akční plán řešení bezdomovectví do roku 2030. Aktuálně „našla lék“ v podobě vyhoštění lidí bez domova na tři místa, kde mohou za určitých podmínek, které budou kontrolovat městští strážníci a sociální pracovníci, pobývat – Na Bramši, v trojúhelníku u Jateční ulice a u přemostění ulic Hornické a Jateční. Takto ale vzniknou jen další slumy bez možnosti dodržování základních hygienických podmínek. A kdo bezdomovce donutí, aby šli „bydlet“ právě tam?

Sedmdesátiletá městská policie, která posílila své řady o osm asistentů prevence kriminality, sice pravidelně provádí kontrolní akce zaměřené na osoby, u nichž řeší přestupky proti veřejnému pořádku, ale to samo o sobě nestačí, strážníci navíc chybějí jinde. Při nedávném úklidu veřejných prostranství nacházeli brigádníci, mezi nimiž nechyběly ani děti, injekční stříkačky od drog.

A tak není divu, že obyvatelé stále mluví o nízkém pocitu bezpečí, o lázeňských hostech ani nemluvě. Je to stále dokola. Se stavem, se kterým si současné vedení města neví rady, se občané Teplic nemohou a ani nechtějí smířit.

Redakce

NAVZDORY ÚSPĚCHU LOŇSKÉ AKCE „PLOVÁRNA ŽIJE!“ SOUČASNÝ STAV MÍSTA TOMUTO HESLU ZATÍM NEODPOVÍDÁ

